

ДІЛО

<p>РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок 16, II. пав. Конт. нощ. шк. 26.725. Адреса тел. „Діло—Львів“. Число телефону 565. Рукописи редакція не звертає.</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТА в Австро-Угорщині: місячно . . . . . 5— К. чвертьрічно . . . . . 15— „ піврічно . . . . . 28— „ річно . . . . . 56— „ у Львові (без доставки): місячно . . . . . 4— К. чвертьрічно . . . . . 12— „ піврічно . . . . . 22— „ річно . . . . . 44— „ в Німеччині: піврічно . . . . . 28— М. річно . . . . . 56— „ За зміну адреси влатити ся 50 с.</p>	<p>Ціна оголошень: Рядом постійних, довготривалих або його після 80 с. в адміністрації 1 К. в оповістях 1'50, в редакційній часті зверх або по заказу 2 К. Зверхового 2 К. Сверх товара друку модібно. Оголошення в суботу і неділю подвійно. Постійні оголошення за обсягом . . . . . уносом. Одні прикріпні коштує у Львові 16 с. на провінції 20 с.</p>
---	--	---

Видко: Виддвмвмчч Опіллч „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Українська держава і ліквідаційний кабінет.

Відень, 28 жовтня 1918.

Покликання ліквідаційного кабінету Лямаша порішено. Урядове оголошення має повне значення.

Лямаш перебирає кабінет Гуссарєка тільки в двох змінах. Тету міністерства Фінансів — замість Вішера — має обійти проф. Редлік; уступає також міністер судівництва Шавер, на якого місце Лямаш думав призначити німецького посла Шгелцеля, однак той відмовлявся, так, що сю тету мабуть буде урядник.

Ціль кабінету Лямаша звиклидувати стару Австрію і передати управління правительством національних держав, утворених на території старої Австрії.

На такий склад і на таку програму кабінету Лямаша ми Українці маємо згодитися, — якщо під двома дуже важкими застереженнями.

Перше застереження — щоб в кабінеті Лямаша не ввійшов польський міністер для Галичини.

Царський маніфест про перебудову Австрії на союз національних держав заохочує провінції, з окрема коронний край Галичину, яка має розвинути на національній території польську й українську. Українська територія Східної Галичини разом з іншими українськими територіями Австро-Угорщини волею українського народу стала державою. З сього часу, що коли нема коронного краю Галичини, коли нема польської державно-правної супрематії над українським народом Східної Галичини, то не може, не має бути в ліквідаційній кабінеті Лямаша польського міністра для Галичини.

Усунення сього міністра є *conditio sine qua non*, щоб український мир і міг позирати, що кабінет Лямаша справді думає звиклидувати польську державно-правну супрематію над українським народом і передати державну власть на українській території Галичини українському правительству.

Друге застереження відноситься до передачі влади українському правительству.

Мусить воно відбутися негайно й у заставивій державно-правній формі.

В сій справі наше положення м'якше ніж німці. Німці на своїй національній області мають і правно і фактично повноту державної влади в своїх руках. Тут ходить тільки форма: власть від старих органів загальнодержавних і краєвих має перейти на нові, на новоутворену власть німецької держави.

Не те в нас. Державна власть на території держави знаходиться в руках Австрії і чужих, ворожих нам руках. Обов'язок ліквідаційного кабінету сего стан негайно усунути передаючи державну власть в Східній Галичині українській державі.

Ся передача мусить також відбутися у заставивій державно-правній формі. Наша концепція про утворення українського коронного краю з українським намісником т.

д., — концепція виключена з державно-правного устрою старої Австрії — пішла разом з старою Австрією в небуття.

На українських територіях Австро-Угорщини утворилася українська держава і сьому фактові утворення української держави мусить відповідати також державно-правна форма передачі влади. А саме: Тимчасовий парламент української держави Українська Національна Рада повинна негайно покликати до життя український

кабінет, зложений з ресортових міністрів у таких числі, якого вимагає правильне функціонування державного організму і — по порозумінню з національними меншостями — з національними міністрами тих меншостей. Сей кабінет повинен одержати потвердження монарха і сьому кабінетові австрійський ліквідаційний кабінет Лямаша повинен негайно передати державну власть на українській території Галичини й Буковини.

Новий український кабінет.

Київ, 26 жовтня 1918.

Вчора о 11. годині в м. Гетьмані затвердив новий склад кабінету, в який ввійшли такі міністри: Голова Ради міністрів — Ф. Лизогуб. Управляючий міністерством внутрішніх справ — В. Райнбот. Міністер військових справ — А. Рогова. Міністер закордонних справ — Д. Дорошенко. Міністер народної освіти — П. Стебницький. Міністер праці — М. Славинський. Міністер судових справ — А. Вялов. Міністер ісповідань — А. Лотоцький. Міністер земліниц — Б. Бутенко. Міністер народного адоваря і опікування — В. Любимський. Міністер фінансів — А. Ржонський. Міністер харчових справ — С. Герболя. Міністер земельних справ — В. Леонтович. Міністер торгівлі і промислу — С. Мерінг. Державний контролор — Петров. Державний секретар — Завадський.

На протязі цілого вчорашнього дня велися переговори Ф. Лизогуба з майбутніми міністрами.

В склад нового кабінету, як відомо, входить 15 міністрів та державний секретар.

Український національний союз настоював на тому, щоби в склад нового кабінету ввійшло 8 осіб певної української орієнтації.

Група буаших міністрів в голіві з А. Ржонським та С. Герболею зі своєї сторони поставила умовою, щоби до вступу до нового кабінету дати кандидатам українського національного союзу не більше 7 місць.

В зв'язку з тим голова ради міністрів А. Лизогуб цілий час бажав помирити обидві сторони. Коже група настоювала на своїм.

Після переговорів, які велись безпосередно між представниками українського національного союзу та групою буаших міністрів, обі сторони дійшли до згоди.

Новий кабінет мав бути нарешті сформований вчора вечером в складі, який фігурував у ранішніх газетах. Але як-раз в цей час стало відомо, що Г. Черниш відмовився під портфелем міністра земельних справ.

Кріза, яка мала вже бути поладжена, знов почалася.

Співробітник „Відродження“ о 10. годині вечером мав розмову з п. головою ради міністрів А. Лизогубом, який на запитання, коли нарешті сформується новий кабінет, відповів, що в формуванні нового кабінету виникли декотрі переміни, а саме: взамін п. Черниша, який мав бути міністром земельних справ, мається запропонувати п. Леонтовича, а взамін інж. Касімова, який має бути державним контролором — Петрова. З огляду на це маю зараз з новими кандидатами переговирити що до вступу до нового кабінету.

Нові міністри.

Новий міністер П. Стебницький, скінчивши київський університет св. Володимира, переїхав до Петербурга, де пробув цілих 29 ро-

ків. З початку служив в міністерстві фінансів, а далі був співробітником в „Торгово-промисловій газеті“ та в „Віснику фінансів“, а прикінці був завідуючим комерційним відділом петербурського телеграфічного агентства. В перших часах революції П. Стебницький був призначений Українською Центральною Радою комісарем по українських справах при уряді Керенського. Після повернення П. Стебницького на батьківщину був він призначений сенатором і виконував обов'язки, коли занедужав С. Шелухин, голова української мирової делегації на українсько-московській мировій конференції.

Новий міністер ісповідань О. Лотоцький був членом українського петербурського гуртка, де урядовав заравом з теперішнім міністром освіти. Жив в Петербурзі — урядовцем в одному з міністерств. В 1917 році, в перших часах революції, був генеральним писарем при Центральній Раді.

Д. Славинський з початку революції був головою української громади у Петербурзі і при урядові Керенського він завідував національними справами так званих „недержавних націй“. Для українського громадянства Д. Славинський добре відомий по своїйму виступові на з'їзді народів у Києві від імені тимчасового російського уряду. Ще тоді українське громадянство щиро витало в Славинського. Д. Славинський співробітничав в „Українській Житні“, а також у других виданнях.

Новий міністер внутрішніх справ В. Райнбот є буаший голова петербурського окружного суду.

Після повстання большевиків у жовтні місяці В. Райнбот покинув всяку політичну та адміністраційну діяльність.

Новий міністер торгівлі й промислу С. Мерінг, видивнутий на цей пост організацією „Протофіса“ є місцевий землевласник та великий цукровий фабрикант.

Офіційно С. Мерінг не належить до жадної партії.

Новий міністер судових справ А. Вялов до 1905 року був мировим судією. В 1906 році був обраний членом до І-ої государственної думи і за підписку відомої анборської відозви був засуджений до в'язниці. Після ульвання з-під арешту був присяжним повіреним і жив цілий час в м. Києві. За часів війни служив в „Союзі городів“, де був одним з районних уповноважених. Після революції був призначений волинським губернським комісарем. Новий міністер причисляється до партії с.ф. і був за часів московського диколіття членом української старої громади.

Про новий кабінет заявив голова Національного Союзу Винниченко співробітником „Робітничої Газети“:

Національний Союз гадає, що всі міністри, які зараз увійшли в кабінет, дбатимуть, аби негайно переведена була аграрна демократична реформа, якої з такими муками віками домагався наше українське безземельне і малоземельне селянство.

Аби в найближчий час в українській державі залунав голос самого хавяна — українського робітника і селянина, аби було скликано сойм на підставі загального, демократичного виборчого права.

А також, аби невідкладно приступлено було до утворення української армії.

Так само Союз сподівається, що ті всі Українці і громадські політичні робітники, які були заарештовані безпідставно попереднім урядом, будуть негайно увільнені з в'язниць на волю до рідної громадської роботи. Особливо в неможливому становищі було друкувати слово та демократичні і соціалістичні організації.

Державна Україна про львівські постанови.

Київ, 24. жовтня 1918.

Пише „Нова Рада“:

До нас дійшли вже перші звістки про українську установчу раду в Галичині. Як ми й сподівались, рада одкинула думку частини галицьких Українців про негайне прилучення закордонних українських земель до України й ухвалила лишитись при федеративному зв'язку з Австрією. Хоч яка спосліва може бути думка про об'єднання в одно політичне тіло всіх етнографічно-українських земель, але неможна небачити, що як на теперішній час, що думку занадто важко було б здійснити, як що можливо навіть, і очевидно, її треба покласти спокійній еволюції майбутніх часів. Безперечно, що людськість усе наближається до вільного розмежування народів і колись певне буде упорядковувати свої справи так, щоб політичні межі точно відповідали й національним. Але за даного часу й за теперішніх обставин досягти цього ще неможливо; треба дбати хоча б про те, щоб національні одривки не мали криєди у себе дома. Федеративний устрій Австро-Угорщини це може цілком забезпечити, і тому треба вважати ухвалу української установчої ради за мудрий політичний крок для даного часу.

Складний погляд органу Головного Національного Союзу Винниченка „Робітнича Газета“ пише між инь:

„Події, які склалися на засіданні конституант наших закордонних австрійських земляків з своїми заявами, являються таким важним фактом в історії нашого державного життя, що над ними не можна ніяк прийти до порядку дня. Через те також вважаю конечним підійти близьче до цього важного питання.

Коли підійти до цієї справи з погляду державного розуму і політичної тактики реальної політики, то мусимо привзати, що постанови наших закордонних земляків грішать великою неточністю і неясністю в розумінні державного будівництва, і вогсім невдалими нібито обережним маневром політичної тактики з другого боку.

Приглянемося фоні, на якому довелось Українській Національній Раді творити свою офіційну заяву і тим реальним обставинам, які зараз мають місце в австро-угорській монархії.

Клич самовизначення народів, винесений сучасним міжнародним полденням на порядок дня, довів до того, що всі народи Австро-

Національний Союз сподівається, що і ці всі перепони новим кабінетом буде усунуто і в українській державі, як і в Європі запанують і воля слова, і друку, і зібрань і знищено буде свавільну цензуру.

Національний Союз сподівається, що новий кабінет оповістить громадянство про ту програму своєї діяльності, яку в найближчій часі має виконати. Коли наші надії і сподіванки справдяться, то від цього українська демократія зміцніє, а разом з нею і зміцніє наша державність.

Угорщини, спираючися на програму Вільсона, почали ведуватись в одновільні національні самостійні організації, не визначаючи точно наперед своєї становища до данньої Австро-угорської монархії. Чехи, Поляки, полудневі славяне, навіть австрійські Німці заявили і переводять в життя об'єднання з своїми дотепер розведнаними національними плеями.

Щож зробили наші закордонні земляки? Керуючися своїм нічим не виправданим опортунізмом і льояльністю до того, що вже не існує, в своїх домаганнях не пішли далше, як до проголошення держави в зв'язку з тим державним організмом, який вже не існує.

Вільсон, проголошуючи свою програму мира, мав на меті з'єднання всіх національних, получених ненатурально і штучно частин, в одне національне ціле. Це підтверджує й його остання відповідь на ноту Буяна і факти єднання всіх австрійських народів. Постанова галицької конституант без з'ясування і рішучої постанови про зєднання всіх українських земель в одно ціле, стоїть, на нашу думку, в великій суперечності з програмою самовизначення, на яку спирається саме ця постанова. Виходить таке, що є два українські народи, які живуть і будуть жити своїм окремим національним і державним життям.

З боку політичної тактики заява галицьких земляків творить не єдиний український фронт, а два. Галицькі політики шукають союзника, і знаходять його... не в українській державі, не над Дніпром, а в тому, що не існує, в тих саме, від яких грозить їм небезпека знищення і поневолення українського народу. Коментар „Українського Слова“ каже: що аби „зреалізувати прокляману державність треба зєднання і однодушного подвигу всего народу“. Це воно вірно, але чому ж галицькі земляки, маючи змогу, не переводять цього зєднання, а роблять зовсім друге?

Ми не торкаємось вже форми правління майбутньої української галицької держави. Вона обійдена хитро і тут пагне якись мовим тронем під скиптром котрогось з молодих Габсбургів. На це вказує заява галицьких соціал-демократів.

Для нас наддніпрянських Українців зовсім ясна і зрозуміла позиція галицьких наших товаришів соціал-демократів і певної частини „установчих галицьких зборів“. Вона ясно і недвозначно екажує той шлях, по якому йде не суха наукова мудрість і хвилева вигода, а саме життя.

Процес ліквідації.

Львів, 28. жовтня 1918.

На передучорашнім засіданню прибічної ради Краєвого уряду господарського п. дир. д-р. Лесь Кульчицький зложив іменем українських членів ради осьяку заяву:

На основі цісарського маніфесту з 17. жовтня 1918 р. уконституовалось українське населення на області австро-угорської монархії в своїх етнографічних границях як окрема українська держава, а її легальним суверенним представителем є Українська Національна Рада.

Згідно з сим станом річи, українські члени прибічної ради Краєвого уряду господарського уважати муть компетенції і функції того уряду на території української держави лиш в тім случаю і на стільки законними і важними, коли і о скільки уряд господарський і його круг діланья на території української держави буде признаний Українською Національною Радою.

Як довго се не наступить, відмовляють українські члени прибічної ради теперішньому урядови господарському управленню на території української держави.

Третя німецька відповідь Вільсонови

(Тко) Берлін, 27. жовтня 1918.

Бюро Вольфа доносить: Німецька нота-відповідь звучить:

Німецьке правительство приняло до відома відповідь президента З'єдинених Держав. Президент знає далекосяглі зміни, які довершилися й які довершуються, в німецькій конституційній життю. Мирові переговори вестиме народне правительство, в якого руках спочивають дійсно та на основі конституції рішаючі повноваження; йому підчинені також військової сили. Німецьке правительство же тепер на предложення в справі завішення оружя, яке має промостити дорогу до мира справедливості, як його означив президент в своїх заявах.

Підп.: Сольф, державний секретар для заграничних справ.

Відвід Д. Дорошенка до Берліна.

Київ, 25. жовтня 1918.

Учора о 8 йй годині вечора виїхав з Києва до Берліна міністер закордонних справ Д. До-

рошенко. Разом з ним виїхав урядовий особливих доручень д. Ермолов.

Переказують, як ми вже повідомляли, що подорож Д. Дорошенка до Берліна тісно зв'язана з пробуванням там Х. Раковського.

Відвід Дорошенка, до моменту остаточного сформування кабінету зв'язаний з вишкотрих буде поставлена справа толкування стого пункта Берестейського договору, про взаємодносини України з Росією та про меж цих держав.

Домагання урядників Українців.

Самбір, 25. жовтня 1918.

Дня 19. жовтня с. р. відбулись збори організації державних функціонерів Українців міста Самбора і околиці, які ухвалили ось які резолюції:

1) Стоїмо на проголошенні президентом Вільсоном і признанні Австро-угорського державою обмеженнім праві кожного народу до самоозначення.

2) З окрема опираючися на пункт 13 му записних точок Вільсона і в увазі, що місто Самбір є положене на схід від ріки Сяну, затим в області, в якій український народ становить що аж до остаточного вирішення Української Національної Ради як компетентної для нас установи будемо виконувати нашу службу в дотеперішньому характері австрійських державних функціонерів.

3) Через те звертаємось іменем дійсних і емеритованих державних функціонерів пски що до австрійських державних властей прямо і через Українську Парляментарну Репрезентацію з жаданням:

а) безпроволочної в длем 1. липня 1918 підвишки дотеперішних воєнних додатків о 100 проц. і вишлати її уже на 1. падолиста 1918;

б) безпроволочного злосмотрення нас по максималних цінах в достаточну скількість поживи (муки, цукру, картоплі, крупи, опазу) (тугач і дроз) і нафти що найменше на шість місяців з гори;

в) безпроволочного уможливлення нам і нашим родинам закупна обуви і одєжі по максималних цінах;

г) утворення при теперішній самбірській провізаційній уряді контрольної комісії, в склад якої увійшли б представники нашої організації в цілях контролі над провізованнім державним функціонерів.

Старання в цілі здійснення гичисленних постулатів доручено виконуючому комітетом, який має здати справу в своїй діяльності в першій половині падолиста с. р.

Проклямація Угорської Національної Ради.

Будапешт, 26. жовтня 1918.

Проклямація Угорської Національної Ради вістити такі домагання: Негайне усунення парламенту й теперішньої правительственої системи. Забезпечення цілковитої незалежності Угорщини в закордонній політиці та під економічним і військовим оглядом. Треба негайно відкликати угорське військо зза кордону. Негайно скінчити зйину, яка й так не має ніяких вигадів. Розв'язання союзу з Німеччиною. Розв'язання союму й негайне розписання нових виборів на основі загального й таємного виборчого права, поширеного також на жіноцтво. Усім народам треба забезпечити право самоозначення в змислі принципів Вільсона, однак Угорська Національна Рада зисловлює радію, що через це не буде нарушена територіальна цілість Угорщини. Політичні реформи. Признання новоповсталих української, польської, чеської й німецької австрійської національних держав. Вислання таких делегатів на загальний мировий конгрес, котрі постять за розбренення, за обов'язкової роз'ємні суди та за союз народів. Анульовання берестейського й букарештєнського мирових договорів.

Проклямацію підписали партія Карої, партія угорських соціал-демократів і буржуазно-радикальна партія.

Демократизація Німеччини.

Уступлення ген. Людендорфа. Справа уступлення цісря Вільгельма II.

Львів 28. жовтня 1918.

Під диктатором Вільсона доконується якувана річ — демократизація Німеччини. Чиняки, які мали досі рішаючий вплив на німецьку політику, які були, так сказатиб, пазями життя

А смерті цілого німецького народу, оден по другому уступають. Першою жертвою демократичної Німеччини є ген. Людендорф, перший генерал-квартирмейстер, побіч Гінденбурга першою особою в німецькому військово-політичному світі. Увадок Людендорфа означає, що нове німецьке правительство сдержує вільну руку для дальшого енергійного ведення своєї заградної політики без боязни, що її спинять межові диктатура. Гінденбург остав ще на своїм становищі, однак його ролля обмежена тільки до ведення оборонної війни.

В сім напрямі змінено навіть німецьку конституцію, а саме парламент ухвалив закон, який виводить війну і закінчення війни з компетенції імператора і передає її парламенту. Сей закон обмежує очевидно дотепер виключне й неограничене право імператора виводити війну та закінчувати мир, що є також неабияким кроком вперед. На найближчий час заноситься також на зміни в справі відповідальности канцлера та в справі підчинення військової власти цивільній.

Найближчі дні можуть також принести великі зміни, бо антанта, як відносно твердять усі умовники, домагається абдикації імператора Вільгельма. В Берліні відбулася навіть велика коронарна рада під проводом імператора, на якій обговорювалося справу уступлення Вільгельма II. Народи тривали аж сім годин та не довели до ніякого вислідку, бо очевидно Вільгельм не має схоти уступити з доброї волі, й не зробить сего, коли не буде до сего змушений.

Поступові німецькі денники атакують з сего приводу імператора та вказують йому на се, що його патріотичним обов'язком є тепер уступити. Со сього вивагає від нього добро вітання. Чи се зворушить делікатного імператора — побачимо в найближчій будучині.

Мирові домагання сіоністів.

Оновістка копенгазького бюро сіоністичних організацій. — Маніфестація жидівських націоналістів у Львові. — Протест посла Штраухера.

Львів, 28. жовтня 1918.

Бюро сіоністичних організацій у Копенгазі розіслало 26. жовтня таку оновістку до всіх жидівських стоваришень: В мировім акті треба признати жидівському народові: 1) установа Палестини в межах, які визначають історичні традиції та політичні й економічні потреби, яко національної вітчизни жидівського народу як і створення передумов, щоб її будова відбулася без перешкоди; 2) певне й фактичне урядованнє Жидів у всіх країнах; 3) національна автономія на культурній, економічній і національній полях в усіх країнах, жидівська людність яких піднесе до цього претенсії.

Того самого дня відбулися у Львові чотири дуже численні жидівські зібрання, скликані сіоністичною партією. По зборах уладили декілька тисяч величю маніфестацію. На зборах промовляли сіоністичні, поаде-сіоністичні й іврівсько-соціалістичні бесідники. На трьох зборах з'явилися представники українських організацій і привітали Жидів з їх енергійним виступом в справі їх національних домагань.

На зборах ухвалено революційні такові зміни: Вільна незалежна Палестина для вільної жидівської нації; для жидівської нації права повнозв'язний член узяти участь в союзі нарівні з домаганнєм власного заступництва жидівської нації на міжнароднім мировім конгресі; на основі права самоозначення нації привагання жидівської національності та права національної меншості в країнах, де Жиди живуть в меншості.

Збори виступили з обуреннєм проти тих жидівських ренегатів, що в теперішню рішачуючу хвилину висловили волю жидівського націоналізму, висловили їм погорду й відмовили їм права бути представниками жидівського народу.

Вкінці збори почитали молоду волю української нації й висловили надію, що польська нація віде за прикладом української та признає в повноті права меншості жидівської нації.

Проти одного з найбільших владників жидівської справи посла Левенштайна, що на відставці у імператора Карла виступав як представник жидівського населення і жидівських інтересів, звернувся сіоністичний посол Штраухер на руки президента міністрів і директора кабінетової канцелярії. В протесті вказав пос. Штраухер що др. Левенштайн є жидівським представником і тому не має права висловити іменем усього жидівства в Галичині, а навіть іменем жидівства взагалі. Широки маси жидівських Жидів у своїй більшості є жидівськими націоналістами. Тільки велике понево-

лення Жидів на національнім полі в Галичині є причиною, що справа видається дещо ниніше несповнагомлемому зо справсю.

Зарядження Української Національної Ради.

Делегация У. Н. Р. у Львові як виконуючий орган У. Н. Р. заряджує:

1) Півітових організаторів всіх повітів Галичини визнається явитись безумовно дня 1. падолиста с. р. (в п'ятницю) у Львові о год. 9. рано в малій салі Народного Дому.

2) На день 6. падолиста с. р. (середа) заряджується у всіх політичних повітах Галичини повітові організаційні збори для перебудови повітових і громадських організацій У. Н. Р.

Технічне переведення тих повітових зборів належить до дотеперішних повітових організацій.

За делегацию У. Н. Р. у Львові: —

д-р Кость Левичський в. р.

Продовжена до 31. X. 1918.

ВИСТАВА

„Архивної Горької“ і „Пресої Квартир“ УСС. Національний Музей, ул. Мохнацького 40. Львів. Денно від 10—6. — Вступ 2 К. і 1 К. —

НОВИНКИ.

Львів, 28. жовтня 1918.

— Львівська делегация Національної Ради. В неділю 27. с. м. відбулося конститууюче засідання галицької делегации Української Національної Ради у Львові під проводом віцепрезидента палати посів п. Юліана Романчука. Головою делегации вибрано д-ра Костя Левичького, заступником голови радника Івана Кивелюка і д-ра Івана Мавуха, скарбником д-ра Івана Куріця, контролером радника двору Олександра Барвіньського, а секретарями д-ра Володимира Бачинського і д-ра Осипа Назарука; аж до выяснення справи участи українських соціалістичних демократів призначено для них одно місце в президії, як заступника голови делегации. Опісля обговорено справу організації і рішено видати потрібні інструкції та покликати негайно до життя повітових комісарів Української Національної Ради, вибраних делегатами поодиноких громад політичного повіту з прибічними радами, як органом дорадним і виконуючим для повітових комісарів; повітові комісарів затверджує делегация у Львові. В поодиноких громадах рішено покликати до життя громадських комісарів, вибраних громадськими зборами, а затвержені повітові комісарем. До помочи громадським комісарям мають служити сільські прибічні ради, вибрані рівночасно на громадських зборах. Вкінці порушено справу наших урядників і їх поведіння на випадок, колиб польська комісія ліквідаційна в Галичині хотіла насильно геренятти в свої руки правительственні агенди, чому всіма силами рішено спротивитися. Аж до окончного выяснення справи, наші державні урядники мають урядувати як австрійські урядники. Врешті порушено справу утворення Краєвого Українського Уряду Господарського у Львові для української області Галичини, котрого задачею булоби ведення справ дотеперішнього ц. к. Краєвого уряду господарського у Львові.

— Чи не перед часом? Нам пишуть: Польки почувують себе в Східній Галичині наче в провінції польській. Доходить до сього, що урядники в центральній відбудові краю (секція рільничих) команда рільничих експозитур заявляють отверто, що по українськи не розуміють і не дають ніяких выяснень сторонам, які сього жадають. Дня 26. жовтня 1918. лучився такий випадок: Під ч. 71. III. поверх урядує як урядник австрійський „цугсфірер“, який на мою просьбу в українській мові висказав заяву, що „ро гувку піє розуміє, нічєт рап мові тілько ро польску“. Про се дав я знати п. сот. У. С. С. Галушинському, який обіцяв справу у дотичних чинників порушити. Українська Національна Ра-

да, яка станула на чолі нашого краю яко єдинокла власть згодити звернути увагу на подібні анахронізми та замалати відповідної сатисфакції за нарушення прав державної мови на території бувшої австрійської держави. — Володимир Мурович.

— Жидівські погроми у Варшаві. Дня 23. жовтня повторилися у Варшаві напади на Жидів. Пришло до бійки між жидівськими й християнськими зарібниками на гроським малім зелізничім дворці передмістя Мокотова. З сього повстали більші ексцеси, в яких взяло участь коло 2000 осіб. Зруйновано одну жидівську реставрацію, а господарів і гостей зневажено й сграблено. Жидівські крамничі й мешкання трушено й нищено, при чім прихидило до пробивань ножем. Жидівське населення Мокотова живе у великій трізові, жаде Жид не важитья вийти сумерком на вулицю. З сього приводу пише одна газета: коли й не прийшло до погрому у великім стилі, все — таки без сумніву є погромовий настрій у Варшаві, до якого довело довголітнє підюджання інших верств польського населення проти Жидів. Жидівські часописи обурюються, що навмисне зводікають нараду из жидівським проханнєм охорони перед погромом.

— Поміч Німеччини в прохирчуванні Австрії. Державний секретар Шайдеман повідомив 27. жовтня австрійських послів Панца та Фрідмана, які перебувають в Берліні, що военний кабінет амсднічно постановив прийти з помічю в прохирчуванні німецької Австрії. 29. жовтня відбулися переговори між представниками обох правительств в справі переведення цієї ухвали.

ПОЖЕРЛИ.

Лев де Рогаля Левичський студ. медицини, син Елени і о. Льва Левичських, гр.-кат. пароха в Клевлянд в Америці помер у Львові дня 18. с. м. В. И. П. 798

ОПОВІСТКИ.

Вівторок, 29. жовтня 1918.

Н. в. і: греко-кат. Львівля — римо-кат.: Нарциса.

В. в. і: греко-кат. Оалі і Андрея — римо-кат.: Клядія.

! Поминальнє Богослуження у пам'ять бл. Мечислава Дністрянського, радника висшого Краєвого суду у Львові відбудеться в середу дня 30. жовтня о годині 8½ рано в церкві св. Петра і Павла при Личаківській вулиці. Отрим запрошується всіх знайомих Покійника. 796

! Подвється до відома що частину доходу з представлення п. з. „Украдене шасте“ в Перегінську в сумі 194 К. признано на фонд ім. митр. гр. Шептицького. Прочу часть доходу має п. Стрижак. — В. М. 795

! На будову „Українського Дому“ до порядности Укр. Пед. Т-ву в Соколі зложив в ред. „Діла“ (в коронках:) Вагнер 10, Вістовський 10, Галушка 10, Дідич 10, Дишкант 10, Стром 10, Сміталь 10, Стейн 10, Караван 10, Максимів 10, Мінко 10, Полич 10, усі офіці. 19 п. стр., та Кошалковський 5, пер. з 35 п. стр. Разом 125 кор. 791

! О піднесеннє годівлі безрог. „Сільський Господар“ купує і продає безроги о годівельній вартості: расові йоркшірські і вестфальські, їх крижованці та краєві. Зголошення патентів о закупно і оферентів продажі просимо слати під адресою „Сільський Господар“ (відділ годівельний). Львів, ул. Зіморозича ч. 20. Рільники у котрих хлібня упала в наслідок війни мають право одержати субвенцію на заложення хлівн безрог (100 проц. ціни купна кнорозів і 33 проц. ціни купна ліх) на основі розпорядка п. к. Намісництва Центр. відбудови Галичини з дня 24. вересня 1917. ч. 18.283/І. — Дотичні друки можна одержати в кожній філії „Сільського Господаря“. Друки подань о субвенції на візці і кози можна дістати в Товаристві „Сільський Господар“. IV. 2—3

Від 1. падолиста 1918 р.

вноски-ме місячна передплата за „Діло“ 6 кор. а ціна поодинокого числа 24 сот.

Так у Львові як і на провінції.

КІНО
„КОПЕРНИК“
 вул Коперника ч. 2.

Mr. Vu

Оригінальна драма
 з китайського життя
 на 5 дій.
 Чудова вистава.
 Прегарна музика.

КІНО
„МАРУСЕНЬКА“
 площа Смольни ч. 5

КОНКУРС.

Зверхність громади в Тустановичах розписує отрим конкурс на посаду громадського лікаря.

Ускія:

- 1) Непереступлений 40-ий рік життя.
- 2) Лікарський диплом.
- 3) 2-літня шпитальна практика.

Кандидати з фізикетським іспитом матимуть першенство.

Титулом платні принаєс громада 1200 К річно та 100 проц. покшмий додаток.

Належно удокументовані подання треба вносити до зверхности громади найдалше до конць падолиста с. р.

786 2-3

Зверхність громади.

НАДІСЛАНЕ.

АДВОКАТ

Д-р СТЕФАН БРИКОВИЧ

відкрив в Тернополі адвокатську канцелярію при вул. Коперника 18. (партер). 178 26-7

ДЕНТИСТ

Д-р Ф. ГРУБЕР

Станиславів — Бельовського ч. 8.

Техніка в золоті, емаїлі, кватуку.

444 24-7

ГЛЯДАЮТЬ СВОЇХ.

Чмола Іван

просить знакомих подати вістку про його брата

ІРИНЕЯ

у Київ, Бульварно-Кудоявська ч. 8. помешканець 30. 776 3-3

ОГОЛОШЕННЯ.

Вислужений штабний відомець, Українець, календар, літ 33, добре сегозованій оженяться в посажкою панною або бевідіною вдовою в віці 20 — 30 фотографія бевідібно пожадана. Анонім не пишється без відоміда. На зворот фотографії рому словою честь. — Листки впрошеня на адресу „Надія“ 779. Poste restante Szczerbawa. Самбір. 776 2-4

Пошукою гарно умебльованої номчати в сібамі входов та електричним освітленням при одній в частійшай уаки на час до 15-того есентувалько кінца грудня. Платня після умови готівкою або в натураліях. Зголошення до Адміністрації „Діла“ під Поручник А. 769 5-2

Інтелігентній вахмайстер наездармерії, м блондин літ 26, алястатель реальности коло Львова пильно переконує з жовкою інтелігентною Українкою в цілі матронікальній. Фотографія пожадана. Анонім до коша. Зголошення на адресу: Микола Біленчук Gend. Wachtm. Feldgendabteilung Zamość Posten Krasnebrod, Polen. 769

В цілі вгоготовляються до іспиту, шукою мешканця в зарок на протяз трех місяців, аз оплатю в грошах, або на достроочування пошкятів і доплатаю в грошах — Олексій Петряк ул. Смольни ч. 18. в Перемишлі 7-7

КАНЦЕЛЯРІЯ АДВОКАТА

Едварда Трусевича

радника двора

субстатута бл. п.

Івана Сас Комарницького

Львів, вул. Словацького 6.

інтервеніює в сиравах в відшкодованне за невинні вьяменя і повні убийства. 442 1-5

Сироту або бевідітну вдову по священику прийме до зяряду домашнім господарством, священик, якого жінка для виховання дітей мешкає в місті. Зголошення під: „Зяряд домом“ до Адм. „Діла“. 768 3-3

Інструктора або інструкторки на цілий рік для підготовання учениці на III. рік учит. семінарії, пошукується. — Платня після умови і ціле удержанне. — Зголошення на адресу: Евген Лисинецький в Турньючу коло Борщева п. в місті. 754 1-2

Кухонні бляти і рушта

доставляє
 пром.-торг. Спільна — Львів, Підвалє ч. 7. 718 в)

Потребую інструктора (ки)

для панни з III. р. учит. семінарії. Ціле удержанне і платня після умови. о. А. Сосенко. Олів. п. в місті (повіт Зборів). 755 1-2

Кожду скількість десерового і кухонного масла

купить гандель делікатесів
 Ш. Галли Львів, Коперника 38. 780

Хто хоче читати ріжкі хосенні та розрадні вісти і бачити стало обрїаці з біжучого життя Українців, нехай шль сєйчас передплату на рік К 30.—; за сєрїк К 15.—; за черть-рік хорон 8.—, на ілюстрованій сусїльно-господарській і літературній тажнезнік —

„НОВИЙ ЧАС“ — Львів, — вул. Руська ч. 3. Чехове кон'ю 162,680. — Дошєє рало вятані. —

759 2-10

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ.

господ. спілки для збугу худоби „С Я Н“ в Ліску відбудуться дня 5. падолиста 1918 р. о год. 12 в полудне в льюкалі Товариства „Нива“ Ринок ч. 92 з отрим порядком днешнім

- 1) Звіт з діяльности спілки за час 1. падолиста 1911 р. до кінца вересня 1918 р. замкнення рахунків і білянс за той час.
  - 2) Вибір 7 членів Ради Надзірної.
  - 3) Вибір 3 членів Дирекції.
  - 4) Внесення і запити членів.
- Кожі5 на год. 12 в полудне не явилєся статутом алягане число членів, відбудуться Загальні Збори о год. 3. по полудни без огяду на число присутних членів.

За Раду Надзірну:

Теодовій Будзинівський Волод. Ген
 голова. 793 2-3 секретар.

XIII. Звичайні Загальні Збори Дому торгов.-пром. „ДОСТАВА“

стов. зарєстров. з обмеж. порукою у Львові, відбудуться дня 5. падолиста 1918 р. о год. 4. по пол. в комнатах тов. „Українська Бєсїда“ при ул. Рутівського ч. 21. (Народний Дім) у Львові з отрим предметом нарад:

1. Отверенне зборів.
2. Відчитанне протоколу з попередних заг. зборів.
3. Звіт з діяльности за рік адм. 1917/18.
4. Звіт контрольної Комісії.
5. Внесок в справі розділу чистого зиску.
6. Вибір 3 членів Надзірної Ради на місце вильюсованих.
7. Вибір контрольної Комісії.
8. Затвердженє членів Дирекції і їх заступників.
9. Означенне презенційної марки для членів Ради Надзірної.
10. Внески і запити.

В день зборів відправиться о год. 8½ рано в Успенській церкєй Служба Божа за померших членів стов. Рахункове замкненє і білянс стов. за рік адмін. 1917/18. буде вилужений від 1. падолиста в складах „Достави“ у Львові і Перемишлі для перегляду членів.

Львів п. 25. жовтня 1918 р.

За Раду Надзірну стов. „Достави“:

о. Юл. Дзерович о. Ал. Стефанович
 секретар. прєасїдатель. 192 2-3

Печі і кухні кафельні ставять нові, а старі направляє дешєво і скоро так в місци як і на провинїї, Михайло Галїбей майстер кафельський, Львів Городецька 10. 749 3-7

МАШИНИ ДО ШИТЯ

найлучших системі найкормєйше можна набути у фірми **АЛЕКСАНДЕР МЛПМОВ** склад машин до шитя Львів, вул. Валова ч. 11 А. Барстат репарацийній. XII. 4 10

УСТРІЙ Товариство українських інженерів відбудови Сїлка з обмеж. порукою займається всякими ділами, що вхюдять в округ відбудови.

Переводить оцінки знищених будинків. Виконує проєкти будинків шїюльних, ерекційональних, закладів промислових (машинні і т. д.)

Відбудовує знищені будинки. Склад будівельних матеріалів: бляти, дєлївки, гонти, шкля, вєлїва, деревє.

Улажжує більші підприємства залучєні з відбудовою: тартаки, дахшкарні, цєголяні, копєрїки.

Одиноке українське бюро, що маючі референтів докладно обнякомленєх з розпорядками о відбудові, уділяє точних пояснєнь і інформацій.

Всі роботи виконуються від наглядає інженерів.

Устріє є одимонним українським інженерським Товариством, зарганізованєм як реєстрована Сїлка з обмеж. порукою, заложєна на уділах, черєз що має повну гарантію за виконані роботи.

Адрес: **Устріє**, Товариство українських інженерів відбудови — Сїлка з обмеж. порукою у Львові, вул. Сташїа ч. 8. XXXI. 3 3 або вул. Корущїа ч. 17.

JERRY & SCA

з обмеж. порукою
 КРАКІВ, Фльорїанська 28
 ЛЬВІВ, Сикстуська 2

— має на складі в великім виборі —
 — цілковиті американські —

**УРЯДЖЕННЯ БЮРОВІ
 МУЖЕСЬКИХ ГАБІНЕТІВ**

стильові
ГАРНІТУРИ КІНЮОВІ
 сїрїан, паншїані, гобелїнові, суконні; н-модєстї стильові
СИЛІЯЛНІ І ІДАЛІНІ;
 більша скільність лінок разєх з матеріцями і нічємє шафєванї, які надїюються до уладнєня пєаїонів, готелїа, бурт і т. п. 666 4-7

Передплата на Україні

Річно	50 марєванїна
Пїарічно	25 "
Чертьрїчно	15 "
Мїаїчно	8 "
Кощодїнокє чєсло 40 марє.	